

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa A. K.
przeciwko K. K. i Agencji Mienia Wojskowego w W.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 lipca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej Agencji Mienia Wojskowego w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 5 października 2018 r., sygn. akt V ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi na jej oczywistej zasadności. Wedle skarżącego oddalenie apelacji od wyroku ustalającego nieważność umowy o ustanowienie odrębnej własności lokalu mieszkalnego doprowadziła do podważenia zawartej między

stronami (powódką A. K. i pozwany K. K.) ugody sądowej o podziale majątku wspólnego.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Z ustaleń dokonanych przez sądy *meriti*, a wiążących Sąd Najwyższy w postępowaniu kasacyjnym wynika, że ugoda sądowa dotycząca podziału majątku małżeńskiego po byłych małżonkach A. i K. K. została zawarta w dniu 7 lutego 2013 r., a więc już po zawarciu przez K. K. i pozwaną Agencję Mienia Wojskowego umowy o ustanowienie odrębnej własności lokalu. Ponadto z jej postanowień wynikało, że nie obejmowała ona lokalu mieszkalnego, którego dotyczyło postępowanie w niniejszej sprawie. W związku z tym trudno zgodzić się ze skarżącym, aby sam fakt, iż doszło do uznania zawartej umowy za nieważną miałby mieć wpływ na zawartą ugodę o podział majątku wspólnego. Ma to znaczenie tym bardziej, że podniesione w skardze zarzuty zostały ograniczone do kwestii naruszenia powagi rzeczy ugodzonej.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).